

הנחיות להגשת כתבי יד ל'קובץ על יד'

א. הגשת המאמר

- (1) יש להגיש את המאמר מוקלד בתכנת word.
- (2) לא יינתן רווח בין פסקה לפסקה.
- (3) יש להגיש את המאמר בגופן דויד, ברווח של שורה וחצי [במאמר ובהערות]. באנגלית הגופן – Times New Roman.
- (4) גודל האותיות – במאמר: 12, בהערות השוליים – 11.
- (5) יש להגיש את המאמר ברווח של שורה וחצי או כפול.
- (6) יש למספר את עמודי המאמר. המספר יופיע בראש העמוד, באמצע.
- (7) כל פסקה שאין לפניה כותרת או רווח תתחיל בהזחה בשורה הראשונה.
- (8) יש לתת ביטוי גרפי ברור לדירוג של הכותרות בתוך המאמרים.
- (9) כל סימן מיוחד או אותיות נדירות יש לסמן בבירור, ואם יש קושי להכניס את הסימנים לקובץ, יש לצרף מכתב הסבר על הסימנים המיוחדים, כגון סימני ההזרה, ניקוד של ערבית-יהודית וכדומה.
- (10) צילומים יש להגיש בנפרד, בקבצים באיכות טובה, ולא בגוף הקובץ של המאמר.
- (11) בההדרת טקסטים הכוללת תרגום של קטעי גניזה רצוי להציג את המהדורה בטבלה של שני טורים, כששפת המקור מימין והתרגום משמאל. יש להקפיד על הקבלה בין לשון המקור לתרגום, על ידי התאמת רוחב הטורים, כדי למנוע שטחים לבנים. אם הקטעים יובאו בדרך אחרת, יש לצרף מכתב הסבר על המבנה הרצוי של הטקסטים בדפוס.

ב. התקנת כתב יד לדפוס

- (1) הכתיב יהיה על פי כללי הכתיב חסר הניקוד של האקדמיה ללשון העברית, תוך גמישות המתבקשת מרהיטות הקריאה. הפיסוק יהיה אף הוא על פי כללי האקדמיה ללשון העברית.
- (2) יש להימנע משימוש בספרות בטקסט עברי רצוף (שבעה אנשים, ולא: 7 אנשים), פרט לתאריכים. בציון טווח של מספרים בתוך טקסט עברי יבוא המספר הקטן מימין והגדול משמאל (6–9). מקף הטווח הדרוש לכך הוא מקף ארוך יותר מהמקף המחר. כדי למנוע תקלות, רצוי להקליד את הספרות בסדר הראוי (קודם המספר הקטן ואחריו הגדול) ולהשתמש במקף מיוחד שאינו הופך את סדר הספרות. לשם כך צריך ללחוץ בו זמנית על control ועל מקש המקף הנמצא בשורה העליונה בקצה הימני של המקלדת.
- (3) ראשי תיבות: יש להימנע משימוש בראשי תיבות ובקיצורים (סנהד', ע"ז, הע"י), להוציא המקובלים ביותר (לפנה"ס, לסה"נ, עמ', פרופ', ד"ר).

(4) **הדגשות** : הדגשות יצוינו באות שמנה בלבד לעברית ובאות נטויה (italics) ללועזית. אין לתת הדגשות ארוכות, יש לבחור את המילים החשובות ביותר ואותן בלבד להדגיש.

(5) **מובאות** :

- מובאות תצוטטנה כצורתן במקור. מובאה קצרה תבוא בגוף המאמר בין גרשיים יחידים ('על שלושה דברים העולם עומד'). מובאה ארוכה (3 שורות ומעלה) לא תצוין בגרשיים, אלא תודפס כפסקה נפרדת, ששורותיה תוזחנה פנימה.
- הערה או תוספת של המחבר בתוך מובאה תוקף בסוגריים מרובעים; פסיחה תצוין בשלוש נקודות. אין להקיף את שלוש הנקודות בסוגריים מרובעים אלא אם כן הן מציינות ליקוי במקור.
- מובאה בתוך מובאה תסומן בין גרשיים כפולים ('אין בהופעת המונח "נוצרים חדשים" משום עדות...').
- במובאות קצרות יבוא סימן הפיסוק לאחר הגרש המציין את סוף הציטוט. סימן שאלה או סימן קריאה השייכים לציטוט יבואו לפני הגרש המסיים את הציטוט, ואחרי הגרש סימן הפיסוק של המשפט כולו – פסיק, נקודה או סימן אחר, לפי העניין.

(6) שמות ספרים בעברית בגוף הטקסט יוקפו בגרש ובהערות יובאו ללא כל סימון (אף לא אות שמנה); בלועזית שם הספר יובא באות נטויה הן בטקסט הן בהערות.

(7) ציטוט בשפה זרה בגוף הטקסט יובא עם תרגומו, ועדיף שהמקור יהיה בהערה אלא אם כן יש חשיבות לניסוח המקורי.

(8) **הערות** :

- מספרי ההערות יירשמו בגוף המאמר בספרה עילית לאחר סימן הפיסוק (למשל: בספר במדבר⁶), אך כאשר סימן הפיסוק הוא קו מפריד, יבוא מספר ההערה לפניו.
- מספרי ההערות יהיו רצופים לאורך המאמר כולו.
- הערה קצרה, שכל כולה מראה מקום יחיד למקורות בלבד (בראשית כ, ב), תשולב בגוף המאמר.
- פנייה לקוראים תהיה ביחיד (ראה, השווה) או ברבים (ראו, השווה), לפי העדפתו של מחבר המאמר.
- כעיקרון, אין מקום לפסקאות חדשות בתוך הערות השוליים.

(9) מראי מקום למקרא ולספרות חז"ל: שמות ספרי המקרא יובאו במלואם ולא בקיצורים. שמות ספרי חז"ל לא יובאו בקיצורים אלא במלואם. ציון הפרקים והפסוקים במקרא, או הפרקים וסעיפי המשנה בספרות חז"ל יהיה באותיות ולא במספרים. דוגמאות לחיבורים מרכזיים: משנה, ברכות א, א; תוספתא, תעניות ב, ג; בבלי, סוכה ה ע"א; ירושלמי, ברכות א א, א ע"ג. כאשר משתמשים במהדורה מסוימת, יש לציין את פרטי המהדורה ואת העמוד.

(10) מספר מדף של כתב יד יובא לפי תבניתו המופיעה באתר הספרייה הלאומית, ואם אינו מופיע באתר זה אז לפי קטלוג הספרייה שבה נמצא כתב היד. תבנית מספר המדף תהיה כדלהלן: שם העיר, שם הספרייה [בעברית], האוסף ומספר המדף המדויק בו [באנגלית או בשפה אחרת הנהוגה בספרייה]. המספר בקטלוג המקובל (כגון קטלוג נויבאוואר-קאולי לקטעי אוקספורד) יובא בסוגריים. למשל: כ"י קיימברידג', ספריית האוניברסיטה T-S NS 138.19; כ"י אוקספורד, בודליאנה (2714/9) Heb. d. 41 דף 35.

(11) **ציונים ביבליוגרפיים:**

המחברים יקפידו להביא את כל הפרטים הביבליוגרפיים המקובלים (כתבי עת יובאו בשם המלא ולא בקיצור). להלן דוגמאות לדרך הרישום הביבליוגרפי.

ספרים:

- ש' אברמסון, עניינות בספרות הגאונים, ירושלים תשכ"ה.
- י' ברודי (מהדיר), תשובות רב נטרונאי גאון, ירושלים תשנ"ד (או: סדר רב עמרם גאון, מהדורת ד' גולדשמידט, ירושלים תשל"ב, עמ' קפח).
- ש' שפיגל, אבות הפיוט, בעריכת מ"ח שמלצר, ניו-יורק וירושלים תשנ"ז.
- S.D. Goitein, *A Mediterranean Society*, 2, Berkeley 1971, p. 449; 5, Berkeley–Los Angeles–London 1988, p. 89
- L. Ginzburg, *Geonica*, New York 1909
- א' שויקה, עיונים בספר הלכות גדולות: נוסח ועריכה, עבודת דוקטור, האוניברסיטה העברית בירושלים, תשס"ח.

מאמרים:

- ש' אליצור, 'אבל אישי ונחמת העם בפיוטים קדומים', גנזי קדם, ז' (תשע"א), עמ' 9–24.
- ש' אסף, 'קינות על פטירתם של גדולי ישראל', מנחה ליהודה: ספר היובל להרב יהודה ליב זלוטניק, בעריכת ש' אסף ואחרים, ירושלים תש"י, עמ' 162–169.
- Daniel Sperber and Ranon Katzoff, 'On the Office of the Defensor in Palestine Egypt During the Third Century CE', *Saul Lieberman Memorial Volume*, ed. Shamma Friedman, New York–Jerusalem 1993, pp.5*-7*
- Naphtali Lewis, 'Two Greek Documents from Provincial Arabia', *Illinois Classical Studies*, 3 (1978), pp. 100-114
- זאב בכלר, ניוטון, סר איזק, האנציקלופדיה העברית, כה, טור 100.
- Shmuel Bialoblocki, 'Aberglaube', *Encyclopaedia Judaica*, 1, Berlin 1927, pp. 229–240

(12) כל פריט ביבליוגרפי יופיע במלואו במקום הראשון שבו הוא מופיע במאמר. לאחר מכן ההפניה אליו תהיה מקוצרת.

- בהערה הסמוכה לאזכור קודם : פליישר, שם, עמ' 12 (ואם יש יותר מפריט אחד של אותו מחבר : פליישר, התפילה, שם, עמ' 45).
- בהמשך ההערות : פליישר, התפילה (לעיל, הערה 5), עמ' 47–50 ; אליצור, אבל אישי (לעיל, הערה 22), עמ' 77.
- חיבורים לועזיים יובאו לפי קיצור עברי של שם המחבר : מאן (לעיל, הערה 3), עמ' 33.

(13) **ניקוד :**

במעבר של מילים מנוקדות, מקובץ WORD לתוכנת InDesign, הדגשים 'קופצים'. על כן :

- באותיות מודגשות יש להקפיד להכניס קודם את סימן הדגש ורק אחר כך את הניקוד.
 - בניקוד שי"ן, יש לציין ראשית כול את הנקודה המבחינה בין שי"ן ימנית לשמאלית ורק אחר כך את הניקוד.
 - כאשר השי"ן דגושה סדר הניקוד הוא :
 - א. הנקודה המבחינה בין שי"ן ימנית לשמאלית.
 - ב. דגש.
 - ג. סימן הניקוד.
- כל סטייה מסדר זה תיצור שיבושים בעת ההעברה לתוכנת הדפוס.